

SAMENVATTING

Rob Bregman

Zoals gebruikelijk is de eerste pagina weer gereserveerd voor Ben Wijffelaars, die deze keer reageert op het artikel van Peter Knippels over de vereniging 'Floralia' in de jubileumuitgave van 2 maanden geleden. Floralia, opgericht in 1873, kan worden beschouwd als een voorloper van Succulenta.

Theo Heijnsdijk vervolgt zijn lopende serie artikelen over de oude 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 met een aflevering over *Echinocereus chloranthus*. Deze soort werd ontdekt in 1852 door Charles Wright in het gebied van de Rio Grande en werd beschreven door Georg Engelmann als *Cereus* (subgenus *Echinocereus*) *chloranthus*. Ruim 30 jaar later werd *Echinocereus* als geslacht erkend. Nu wordt *E. chloranthus* en de nauw verwante *E. viridiflorus* in de sectie *Echinocereus* geplaatst. Volgens W. Blum en mede-auteurs (2012) omvat deze sectie nu 10 soorten die onder meer gekenmerkt worden door de relatief kleine (maar wel in grote aantallen verschijnende) bloemen. Tot nu toe wordt deze soort in de natuur niet met uitsterven bedreigd. Het natuurlijk verspreidingsgebied is gelegen in Texas en New Mexico (USA) en aangrenzend Mexico. *E. viridiflorus* komt zelfs tot in de staten Wyoming en South Dakota voor. Deze planten zijn bij ons dus in cultuur niet koudegevoelig.

Bertus Spee toont in zijn serie 'voor het voetlicht' weer enkele interessante planten door middel van een foto en een korte beschrijving. Deze keer zijn dat *Abromeitiella chlorantha*, *Acharagma roseana* en *Stenocactus multicostatus*.

Peter Knippels doet verslag van de herontdekking van *Haemanthus avasmontanus* (Nederlandse naam 'poederkwast'), een bolgewas uit de narcisfamilie (Amaryllidaceae) uit Zuid-West Afrika. Deze soort werd beschreven in 1923 door de Duitser Kurt Dinter. In 2009 meldde de Zuidafrikaan Charles Craib dat hij de plant teruggevonden had maar dit is niet geheel zeker omdat Craib op een andere locatie verzameld had. Tijdens een reis in 2015 naar Durango, Mexico, vond Wolter ten Hoeve *Wilcoxia (Echinocereus) kroenleinii* groeiend in een creosootstruik. Deze soort was tot dan toe niet bekend van Durango, dus de met vondst van Wolter werd het areaal van deze soort een flink stuk groter.

Peter van Dongen behandelt de baobabs (*Adansonia digitata*) van Gambia. Dit is de grootste succulente plant die we kennen; deze imposante bomen, die water in hun stam en takken opslaan, kunnen een hoogte van meer dan 30 meter en een ouderdom van 1000 jaar bereiken. Op Madagaskar komen 6 soorten voor, op het Afrikaanse continent slecht één (*A. digitata*).

Parodia vallegrandensis wordt provisorisch als nieuwe soort beschreven door Klaus Beckert. Een mogelijke verwantschap met *P. mairanana* dan wel *P. comarapana* wordt nog onderzocht. Een korte Duitse beschrijving is toegevoegd.

Theo Heijnsdijk bespreekt *Astrophytum asterias*, de bekende zeeëgelcactus. Deze soort werd in 1843 gevonden en in kleine aantallen naar Europa gebracht. In 1845 werd de plant door Zuccarini beschreven als *Echinocactus asterias*. In 1923 vond de Tsjech Alberto Fric de planten terug. 2000 planten werden naar Europa geëxporteerd, waarvan er slechts 500 overleefden. Hierdoor steeg de prijs bij de Duitse firma Haage naar 10 tot 40 Mark per stuk, destijds een half maandsalaris.

Aat van Uijen is toe aan deel 5 van zijn serie artikelen over het geslacht *Rhipsalis* uit het tropische bos. In deze aflevering komen de soorten met platte stengels aan bod (ondergeslacht *Phyllarthrorhipsalis*). De meeste soorten komen in Brazilië voor, enkele in Peru, Ecuador en Bolivia (*R. micrantha*, *R. cuneata*, *R. goebeliana*). Enkele door hun driekantige stengels afwijkende soorten zijn bekend van de zogenoemde 'inselbergen', geïsoleerde en afgeplatte bergen in een vlak landschap, die te vinden zijn in de staat Rio de Janeiro (*R. cereoides*, *R. agudoensis*).

Ludwig Bercht doet verslag van zijn reis (op uitnodiging) naar Xiamen, China, waar hij, vergezeld door Henk Viscaal, botanische tuinen, een cactuskwekerij en een prive-verzameling bezocht. Dit artikel wordt vervolgd.

Op de laatste pagina denkt Tom Twijnstra terug aan zijn allereerste cactus: *Mammillaria zeilmanniana*.

R.Bregman@contact.uva.nl